

SFS 2002:564

Utkom från trycket
den 14 juni 2002

Lag om ändring i konsumentkreditlagen (1992:830);

utfärdad den 6 juni 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² att 9 § konsumentkreditlagen (1992:830) skall ha följande lydelse.

9 § Ett avtal om kredit skall ingås skriftligen. Avtalet skall undertecknas av konsumenten eller signeras av denne med en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i 2 § lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. Konsumenten skall få en kopia av avtalet.

Ett kreditavtal som inte har ingåtts skriftligen är ändå giltigt utom i fråga om villkor som är till nackdel för konsumenten. Vid bedömning av om ett villkor är till nackdel för konsumenten skall en jämförelse göras med vad som gäller om villkoret inte tillämpas.

Vad som sägs i denna paragraf gäller inte för engångskrediter när kredittiden är högst 45 dagar och hela kreditbeloppet skall betalas på en gång. Det gäller inte heller för krediter som avser ett belopp som uppgår till högst 1 500 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Dag Mattsson
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2001/02:150, bet. 2001/02:LU29, rskr. 2001/02:306 och 2001/02:307.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationshällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1, Celex 32000L0031).

